

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Grenivík í Suður-Pingeyjarsýslu.

I. KAFLI

1. gr.

Takmörk hafnarinnar.

Höfnin takmarkast að vestan af línu, sem hugsast dregin frá norðurenda Þengilshöfða (Nöfum) í norðurenda Hríseyjar, en að norðan af línu, sem hugsast dregin réttvísandi í vestur frá íbúðarhúsinu á Melum.

II. KAFLI

2. gr.

Um stjórn hafnarinnar.

Að afloknum hreppsnefndarkosningum kýs hreppsnefnd Grýtubakkahrepps þrjá menn í hafnarnefnd og tvo til vara.

Hafnarnefnd kýs formann úr sínum hóp. Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og hreppsnefndar.

3. gr.

Hafnarnefnd sér um, að reglugerð hafnarinnar sé hlýtt. Hún sér um innheimtu á tekjum hafnarsjóðs gegn þóknun, er um semur.

Hafnarnefnd ber, undir yfirstjórn hreppsnefndar og samgöngumálaráðuneytisins, að hafa framkvæmd allra mála hafnarinnar, að stýra öllum framkvæmdum er þar að líta.

Hafnarnefnd annast og fjárvörzlu og reikningsskil hafnarsjóðs fyrir hönd hreppsnefndar. Heimilt er hafnarnefnd að ráða starfsmenn eftir þörfum, og ákveður hún launakjör þeirra.

Hreppsnefnd ber ábyrgð á eignum hafnarsjóðs sem öðrum eignum hreppsins, svo og öllum skuldbindingum hans.

4. gr.

Allar tekjur hafnarinnar, sem ákveðnar eru í þessari reglugerð renna í hafnarsjóð Grýtubakkahrepps, sem stofnaður var árið 1942.

Hafnarsjóði skal, eftir ákvæðum hreppsnefndar, varið í þarfir hafnarinnar.

Við lok hvers reikningsárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning hafnarsjóðs. Reikningarnir skulu afhentir til endurskoðunar eigi síðar en 31. janúar næsta ár. Þeir skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og reikningar sveitarsjóðsins.

Fyrir 1. september ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd Grýtubakkahrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarsjóðs á komandi ári.

Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir 5. september ár hvert, ásamt nauðsynlegum skýringum á tekju- og gjaldaliðum hennar.

5. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

6. gr.

Hafnarvörður sér um að reglu sé gætt í höfninni og landi hennar.

Öllum er skylt að hlýða jafnt boði hans sem banni og enn fremur starfsmanna þeirra, sem settir eru til að gæta reglu.

Nú þykir einhverjum sér óréttur gerður af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann þá kært það fyrir hafnarnefnd, en þó skal hann hlýða skipun starfsmannsins þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

7. gr.

Þeim, sem ekkert lögmaett erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eð affermingu skipa og öðrum störfum, sem þar eru unnin.

8. gr.

Allrar varúðar skal gætt í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar.

9. gr.

Útbyrðis frá bólum, sem liggja í höfninni, má ekki kasta seglfestu, ösku, fiskúrgangi, tögum, vírum, neta- eða nótaslíkkjum eða neinu öðru, sem valdið getur skemmdum á höfninni, né flytja það úr landi.

10. gr.

Heimilt er hafnarverði að láta hreinsa úr höfninni eða af landi hennar hvers kyns rusl og úrgang, sem þangað kann að verða fluttur og er til óþrifa eða kann að valda skemmdum, á kostnað þess, er ruslið setur í höfnina eða á land hennar.

11. gr.

Óheimilar eru allar framkvæmdir á landi hafnarinnar, einnig að fylla upp eða dýpka út frá landi nema leyfi hafnarnefndar komi til, og einnig leyfi hreppsnefndar ef um meiri háttar framkvæmdir er að ræða.

12. gr.

Bátar og skip hafa rétt til notkunar á bryggjuplássi í þeirri röð sem þeir koma að henni, nema hafnarnefnd ákveði aðra tilhögun.

Jafnan skulu fiskibátar hraða löndun eftir því, sem tök eru á þegar aðrir bátar biða löndunar, og strax að löndun lokinni vikja úr plássi fyrir báti, sem þarf að komast til löndunar.

Þá skal þess jafnan gætt, að þau skip, sem sigla eftir fyrir fram auglýstum ferðaáætlunum og flytja póst, geti lagzt að bryggju þótt önnur skip liggja þar fyrir, og verða þau skip þá að vikja meðan hin eru afgreidd.

Sé fermingu eða affermingu skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða að dómi hafnarvarðar, ber því að vikja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess.

13. gr.

Nú ber nauðsyn til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hvoru við hliðina á öðru, og er þá heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utan liggja yfir þilför hinna á bjálkabrum, svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja heimil umferð um þilför þeirra skipa, sem nær liggja.

14. gr.

Meðan bátur er á floti við bryggju, skal jafnan einn maður af skipshöfninni vera til taks ef færa þarf bátinn eða framkvæma aðrar skipanir frá hafnarverði.

15. gr.

Kjölfestu og annað lauslegt úr skipum og bátum má ekki setja til geymslu á bryggju eða land hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarða og á þá staði, sem hann vísar á.

16. gr.

Skýlt er skipstjóra eða afgreiðslumanni að láta ræsta bryggju þá, sem notuð hefur verið við fermingu eða affermingu skips.

Farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um, að það sé gert, en skipstjóri eða afgreiðslumaður greiði allan kostnað, sömu ákvæði gilda um fiskafla settan á land í höfninni og ber þá skipstjóri eða útgerðarmaður og kaupandi aflans ábyrgð samkvæmt þessari grein.

17. gr.

Munir þeir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip mega ekki liggja á bryggjunni eða bólvirki eða annars staðar í landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi.

Skal flytja burt muni og vörur jafnóðum og hafnarvörður krefst þess. Sé það ekki gert, lætur hann gera það á kostnað og ábyrgð eigenda eða ábyrgðarmanna hans.

III. KAFLI**18. gr.****Um legu skipa og umferð þeirra um höfnina.**

Skip, sem leggjast fyrir eigin legufærum á höfninni skulu hlýða fyrirmælum hafnarvarðar hvar þau megi liggja hverju sinni, eins skal skipstjóri færa skipið ef hafnarvörður krefst þess, ella getur hafnarvörður látið flytja skipið á kostnað og ábyrgð eigenda.

19. gr.

Grenivíkurhöfn skal ein eiga botnkeðjur (múrningar) þær, sem lagt er í höfnina og keðjutauma þá, sem liggja frá botnkeðju í báta, en bátaeigendur sjálfir ból og færi til að hala upp keðjutaumana og bera þeir kostnað við að ná þeim upp, er þeir tapast.

Hafnarvörður segir fyrir um á hvaða keðjutaum hver bátur skuli fara, en skýlt er bátaeigendum að flytja bát sinn á annan keðjutaum, ef hafnarvörður skipar svo fyrir.

Ef báteigandi óhlýðnast því, getur hafnarvörður látið flytja bátinn á kostnað og ábyrgð eiganda.

20. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í höfninni, skal ekki sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Ekki ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum í höfninni.

21. gr.

Um gjöld til hafnarinnar.

Öll aðkomufiskiskip og bátar, sem koma í höfnina, hvort þau eru tóm eða hlaðin og leggjast að bryggju eða við festar, greiði hafnargjald sem hér segir:

- a. Bátar að tólf tonnum greiði tuttugu og fimm krónur í hvert skipti sem þeir koma í höfnina.
- b. Bátar frá tólf til fimmtíu tonna, fimmtíu krónur.
- c. Bátar og skip þar yfir sjötíu og fimm aura brúttórúmllest.

Ef aðkomubátar landa afla sínum í höfninni, dregst aflagjaldið frá hafnargjaldinu, og fellur hafnargjaldið niður, ef aflagjald það, er báturinn greiðir af afla sínum í það skipti, er hærra en hafnargjaldið.

Hver bátur, sem liggur við múrningar í höfninni greiði árlega kr. 1000.00 og auk þess kr. 150.00 af brúttórúmllest.

Öll önnur skip greiði sextíu aura af nettórúmllest, nema vitaskip ríkisins og varðskipin, þau greiði ekki hafnargjald.

22. gr.

Bátar, sem gerðir eru út frá Grenivík, eða skrásettir þaðan, skulu aldrei greiða minna í hafnarsjóð en sjötíu og fimm krónur af brúttórúmllest fyrir báta að tólf tonnum, en bátar og skip þar yfir eitt þúsund og fimm hundruð krónur.

23. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum (þar á meðal lifandi dýrum), sem fluttar eru af eða á skipsfjöl í höfninni, sem hér hegir.

- a. Af kolum, salti, sementi, tilbúnum áburði, fóðurvörum, kornvörum, garðávöxtum, olíum, benzíni, steypustyrktarjárn, þakjárn, hvers konar hleðslusteinum og steinsteypuplötur, tuttugu krónur af smálest
- b. Af timbri greiðast fimmtíu aurar fyrir rúmfet.
- c. Af húsgögnum, hljóðfærum, olíugeymum og þess háttar greiðast sjötíu og fimm aurar fyrir rúmfet, einnig af öðrum vörum, sem gjald reiknast af eftir rúm-máli, ótaldar annars staðar.
- d. Gjald fyrir reka, sem settur er á land í höfninni, ákveður hafnarvörður hverju sinni.
- e. Tómar tunnur, för og umbúðir, ein króna á stykki.
- f. Stórgripir, tíu krónur fyrir stykki.
- g. Sauðfé fimm krónur fyrir stykki.
- h. Saltsíld í tunnum, lýsi, gota o. fl., tvær krónur á tunnu.
- i. Af landbúnaðarvörum og sjávarafurðum öðrum en saltsíld í tunnum, lýsi og gotu, tvær krónur fyrir hvert hundruð kíló.
- j. Aflagjald.

Eitt og einn fjórði úr prósentu af verðmæti sjávarafla lögðum á land í Greni-víkurhöfn, gjaldið skal miðað við lögskráð verð á hráefni, sé það fyrir hendi, annars áætlað hafnarnefnd verðmæti aflans.

24. gr.

Undanþeginn vörugjaldi er póstflutningur og farangur ferðamanna, svo og vistir og nauðsynjar til báta og skipa til eigin nota, sem fluttar eru úr landi.

25. gr.

Öll gjöld, samkvæmt reglugerð þessari, má taka lögtaki.

IV. KAFLI

26. gr.

Eignatjón og bætur.

Þeir, sem valdir verða að tjóni á bryggjum eða öðrum eignum hafnarsjóðs, skulu bótaskyldir.

Annaðhvort bæta þeir tjónið eftir samkomulagi við hafnarnefnd eða greiða viðgerðarkostnað eftir reikningi.

27. gr.

Takist ekki samkomulag um bætur, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum.

Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, og skal þá krafa um það borin fram innan mánaðar frá því að matsgerð lauk.

Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum.

Kostnað við yfirmat greiðir sá, sem þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en um 10% af hinnu ákveðnu endurgjaldsupphæð. Annars greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

28. gr.

Brot gegn reglugerð þessari verða sektum allt að 100 000.00 krónum, nema þyngri refsing liggir við samkvæmt lögum.

Með mál út af slíkum brotum skal fara að hætti opinberra mála.

Sektirnar renni í hafnarsjóð.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Grenivík í Suður-Þingeyjarsýslum, nr. 204 23. desember 1949 með áorðnum breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 24. janúar 1969.

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 18.

28. janúar 1969.

REGLUGERÐ**um fasteignaskatt í Kelduneshreppi, N.-Þingeyjarsýslu.**

Fasteignaskatt samkvæmt 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964 skal innheimta með 200% álagi í Kelduneshreppi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 28. janúar 1969.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.